

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ing. P. S.**, zast. Mgr. Dobroslavou Pezlarovou, advokátkou, se sídlem Havlíčkova 159, 394 03 Horní Cerekev, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 4. 2020, č. j. 33 A 48/2018 - 72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Jihlavy ze dne 4. 4. 2018 sp. zn. SZ-MMJ/OD/21802/2017/14 byl žalobce (dále jen „stěžovatel“) uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dál jen „zákon o silničním provozu“), protože jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia, RZ: X, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť neznámý řidič výše uvedeného vozidla dne 3. 10. 2017 v době nejméně od 08:05 do 08:09 hod. na pozemní komunikaci křižovatky ulice Majakovského 17 a ulice Plukovníka Švece v obci Jihlava nerespektoval § 27 odst 1 písm. d) zákona o silničním provozu tím, že zastavil vozidlo a stál na křižovatce. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 2000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Proti rozhodnutí o přestupku podal stěžovatel odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 6. 2018, č. j. KUJI 32344/2018, sp. zn. ODHS 555/2018 – 8, Krp, zamítnuto.

[3] Následně stěžovatel podal žalobu, ve které žádal, aby Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozhodnutí žalovaného zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil mu povinnost k náhradě nákladů soudního řízení. Krajský soud rozsudkem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 33 A 48/2018 – 72, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že krajský soud shledal žalobu důvodnou pouze ve vztahu k žalobním námitkám ohledně výše uložené pokuty. Naproti tomu co do výroku o vině stěžovatele za přestupek se krajský soud zcela ztotožnil se závěry žalovaného (a Magistrátu města Jihlavy) a související žalobní námitky stěžovatele neshledal důvodnými. Krajský soud zhodnotil postup při stanovení výše pokuty za přestupek jako nepřezkoumatelný, protože žalovaný dostatečně nevysvětlil své závěry a v dalším řízení zavázal žalovaného, aby náležitě zdůvodnil výši uložené pokuty, a to při zohlednění všech rozhodných okolností případu. Z tohoto důvodu zrušil krajský soud rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v účinném znění (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Proti rozhodnutí krajského soudu podal stěžovatel dne 2. 6. 2020 u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí žalovaného, potažmo i správního orgánu 1. stupně pro jejich nezákonnost, popř., aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu v plném rozsahu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel se opírá o důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Podle stěžovatele skutek ani pachatel nebyl řádně zjištěn a přestupkové řízení bylo ztíženo procesními vadami. Stěžovatel také namítá existenci rozporů v důkazních materiálech (zejm. ve vztahu k poloze vozidla), nesprávné skutkové a právní závěry a nedostatečné vymezení skutku ve výroku o vině v prvostupňovém rozhodnutí. Krajskému soudu zejm. vytýká, že nenařídil ve věci jednání, nesprávně zjistil skutkový stav věci, tudíž jeho subsumpce taktéž nebyla správná, nesprávně vyhodnotil předložené důkazy a skutková tvrzení stěžovatele a také nesprávně posoudil, zda v daném případě vozidlo představovalo překážku provozu na pozemních komunikacích a zda stěžovatel (ne)jednal v krajní nouzi. Stěžovatel na závěr konstatuje, že nebyla prokázána společenská škodlivost činu považovaného za přestupek.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření, které v dané věci učinil již ve svém vyjádření k žalobě ze dne 29. 10. 2018 a trvá na svém závěru, že stěžovatel byl zcela správně a v souladu se zákonem uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla. Nejvyššímu správnímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, byť stěžovatel ve své kasační stížnosti fakticky brojí pouze proti odůvodnění napadeného rozsudku, přičemž do svých námitek otázku ne/přezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí správních orgánů ve vztahu k uložené pokutě nezahrnul.

[6] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podal účastník, který byl v předcházejícím řízení o žalobě před krajským soudem procesně úspěšný, Nejvyšší správní soud se při posuzování kasační stížnosti věnoval nejdříve otázce její přípustnosti. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. platí, že kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná. Pod tento důvod nepřípustnosti se podle rozšířeného senátu NSS řadí i „*kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci*

pokračování

rozhodnout jinak“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, č. 3321/2016 Sb. NSS, odst. 60).

[7] Stěžovatel se v podané žalobě ze dne 20. 8. 2018 doslova domáhal následujících výroků:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina č. j. KUJI 32344/2018, sp. zn. ODHS 555/2018 – 8 Krp ze dne 21. 6. 2018 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. „Žalovaný“ je povinen zaplatit „žalobci“ do tří dnů náhradu nákladů řízení k rukám „žalobce“ Ing. P. S., bydlištěm Č. D. X J.

[8] Krajský soud napadeným rozhodnutím stěžovateli vyhověl, když rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odchýlil se jen ve výši náhrady nákladů řízení, když stěžovateli přiznal pouze 50 % původně požadované výše náhrady nákladů řízení (viz bod 53. napadeného rozhodnutí).

[9] V kasační stížnosti se stěžovatel doslova domáhá zrušení napadeného rozhodnutí krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s., jakož i rozhodnutí krajského úřadu, potažmo i správního orgánu 1. stupně pro jejich nezákonnost, popř., aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu v plném rozsahu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Stěžovatel se oproti žalobnímu petitu domáhá zrušení také prvostupňového rozhodnutí a (logicky) také rozhodnutí krajského soudu. Přestože stěžovatel petit uvedený v kasační stížnosti modifikoval, je jasné, že jeho výtky ve věci jsou namířeny proti postoji krajského soudu k otázce viny za spáchaný přestupek. Je pravda, že krajský soud nevyhověl velké části námitek stěžovatele, nicméně tuto povinnost ani nemá, shledá-li je nedůvodnými. Díky kasaci rozhodnutí o odvolání jako celku však krajský soud dal stěžovateli možnost, aby v dalším řízení svá práva hájil.

[10] Nejvyšší správní soud uznal, že tento postup *tzv. nutí žalobce, aby si „obešel celé kolečko“ znovu a čekal, až rozhodne správní orgán* (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41) a poté případně vážil další procesní kroky. Na druhou stranu nelze vycházet z toho, že každá kauza musí být alespoň jednou rozhodnuta nejvyšším soudem v dané justiční soustavě, ani z *apriorní* nedůvěry v krajské soudy, jejichž právní názor musí pokaždé aprobovat Nejvyšší správní soud pro to, aby na něj bylo možno nahlížet jako na „správný“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, č. 3321/2016 Sb. NSS, odst. 60).

[11] Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, aby mohl účastník řízení napadnout rozhodnutí krajského soudu kasační stížností, musí být v tomto řízení procesně neúspěšný (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2021, č. j. 9 As 48/2021 – 25). Úspěšnost či neúspěšnost se posuzuje podle výroku uvedeného v rozsudku; vzhledem k tomu, že krajský soud zrušil celé rozhodnutí žalovaného, je v tomto případě úspěšnou stranou stěžovatel. Na tom nemění nic ani skutečnost, že krajský soud neuznal některé námítky stěžovatele jako důvodné, s čímž nyní stěžovatel nesouhlasí.

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 104 odst. 2 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[13] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je nepřípustná do výroku o věci samé, Nejvyšší správní soud nepřezkoumával ani výrok krajského soudu o náhradě nákladů řízení (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, č. 2116/2010 Sb. NSS).

[14] Ohledně zaplaceného soudního poplatku rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 10 odst. 3 *in fine zákona* č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, tak, že soudní poplatek se vrací stěžovateli, a to z důvodu odmítnutí kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2021

JUDr. Lenka
Matyášová
předsedkyně senátu